

Molí del Grau, Molí de l' Estany o Molí dels Frares

L'Estany

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Nucli urbà. Carrer de la riera de l'Estany s/n
Emplaçament
Alçada: Al costat de la riera de l'Estany, al nord del nucli urbà.
853

Coordenades:

Latitud: 41.87189
Longitud: 2.11543
UTM Est (X): 426595
UTM Nord (Y): 4635931

Classificació

Número de fitxa 08079 - 22
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XIV-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Observacions protecció: Catàleg de masies i cases rurals, num. 19
Número inventari Si IPA 16466
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08078A0020017
Autoria de la fitxa Anna Chàvez Calm - Isidre Pastor Batalla
Data de registre de la fitxa: dv., 15/07/2016 - 02:00

Descripció

El Molí del Grau és un antic molí que formava part de les dependències de la casa pairal del Grau. Està situat al límit de llevant del nucli urbà de l'Estany, al costat de la riera de les Nogueres, en una petita depressió formada per la riera.

Actualment la zona constitueix un conjunt residencial amb diversos habitatges situats al voltant de la finca del molí. La casa està formada per dos volums principals annexats: el volum principal del molí i un volum annexat a la façana sud del molí, que ha estat afegit modernament. El volum principal de planta quadrangular consta de planta baixa, dos pisos i golfes. La seva coberta és de teula àrab, de dos aiguavessos orientats al sud i al nord respectivament. A la façana nord-est les obertures són emmarcades amb pedra carejada; les de l'eix central incorporen un sortint de pedra que facilita el desaigüat. Al nivell inferior s'observen dos arcs de mig punt de pedra, per on sortia el curs de l'aigua del molí. A causa del desnivell del terreny on es troba assentada la construcció, per la façana nord-oest s'accedeix a la planta baixa. El portal és d'arc pla de pedra carejada, que incorpora la inscripció "JOSEPH FEBRER Y GRAU 1760", amb l'anagrama de Crist i una creu a sobre. Al costat d'aquest portal, ocupant la resta de la façana, hi ha un cos quadrangular de coberta plana, al qual es pot accedir a través d'unes escales adossades al mur. Des d'aquest punt hi ha un nou accés a l'edifici, també d'arc pla de pedra carejada, com ho són les finestres del seu voltant. El parament dels murs és de pedra irregular lligada amb argamassa, sense restes visibles de l'arrebossat original.

L'edifici del molí actualment compta amb tres plantes. A les dues plantes inferiors són perfectament identificables la sala de turbines i el carcabà. Ambdós espais són coberts amb volta de canó de paredat, i la sala de turbines, a més, compta amb un arc de mig punt.

Aparentment històricament complementava l'edifici una bassa per acumular l'aigua, els límits de la qual actualment poden intuir-se en els murs que delimiten l'esplanada del costat sud de l'edifici; actualment destinada a jardí.

Observacions:

El permòdol va ser trobat a l'exterior de la casa del Molí, fora de context, arran d'unes reformes que es feien al voltant dels anys 1940.

Al lloc on va ser trobat hi havia un safareig públic. Després d'un temps de romandre a l'exterior, la peça va ser traslladada a l'interior de la casa del Molí de l'Estany, per evitar així el seu deteriorament i per millorar-ne la seguretat.

Història

El molí és documentat des del s. XV. Durant una època va ser propietat del Monestir de Santa Maria de l'Estany. Més tard passà a formar part de les propietats del mas Grau. L'actual estructura de la casa del Molí és pròpia del s. XVIII; una llinda, datada l'any 1760, porta la inscripció "Joseph Febrer y Grau".

Fa ben bé una centúria que l'edifici no s'utilitza com a molí. A la dècada dels 1940, després d'un període d'abandonament, la casa va passar a uns altres propietaris qui en van començar el procés de restauració i rehabilitació passant a ser segona residència.

La casa guarda mobiliari i altres ornamentacions interessants.

Bibliografia

AADD (2009). Aproximació a la toponímia del Moianès. Rafael Dalmau Editors.

Catàleg de Masies. Text refós del Pla Especial del Catàleg de Masies i cases Rurals situades en sòl no urbanitzable (2014). Ajuntament de l'Estany. Federació de Municipis de Catalunya FEC, Universitat de Vic, Fundació Mas i Terra, Fundació Privada.

COSTA, Enric (2003). Inventari de recursos turístics del Moianès, Inèdit, Moià.

GUTIERREZ Daniel; MORROS Jordi; URBIOLA Marta (2014). Projecte museogràfic del paisatge cultural de l' Estany. L'Estany, història i natura, el domini de la terra i el domini de l'aigua. TEGULA Arquitectura i Patrimoni Cultural. Ajuntament de l'Estany (Moianès).

POU, Aureli-VINYETA, Ramon (1974). L'Estany. Guia turística, Editorial Montblanc-Martín. Barcelona.

RODRÍGUEZ i LARA, J.L (1991). "El molí del Grau de l'Estany", a La Tosca, no. 480-481. Maig-juny de 1991 Moià. p 24-25.

